

Programma, quo ... gloriam resurrectionis Mediatoris ... civibus academicis explicare & ad festos dies religiose celebrandos ... excitare voluit ac debuit / [Christoph Martin Burchard].

Contributors

Burchard, Christoph Martin, 1680-1742.

Publication/Creation

Rostock : J.J. Adler, [1727]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/smy88qnp>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

64

PROGRAMMA,

Qvo
RECTOR

Hodie

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

MART. CHRISTOPH.
BURCHARDI,

Medicinæ D. & P. P. O. Facultatis Decanus
& Archiater Rostochiensis,

GLORIAM RESURRECTIONIS MEDIATORIS,

Sacram ac Venerabilem

CIVIBUS ACADEMICIS

explicare

& ad

Festos Dies religiose celebrandos

pie, serio & officiose

excitare voluit

ac debuit.

ROSTOCHII,

Typis JOANNIS JACOBI ADLERI, SERENISS. PRINCIPIS
& ACAD. Typographi.

157.

Accumbens ille unus Discipulorum Ipius *in sinu*
Jesu, quem diligebat Jesus, JOANNES, veluti,
quæ ad ΘΕΑΝΘΡΩΠΙΟΝ adtinent, secundum *utram-*
que EJUS Naturam, fideliter ac Θεοπνεύτως expli-
cuit, ita peculiariter de GLORIA illa HUMA-
NÆ NATURÆ in Christo, post victoriam Ipsi indulgen-
da eaque vere Divina, tam solide docuit, ut, nisi quis ad-
versus solem disputaret, in omnibus iis, quæ ad statum
tam exinanitionis, quam exaltationis pertinere omni
modo poterunt, se abunde convictum habiturus sit. VER-
BUM namque VITÆ, *Quod ab initio erat, quod audiverant*
cum Ipso homines, quod viderant oculis suis, quod manus illorum
palpaverant, & VITAM Ejus sic revelatam expertus est, ut
omni cum fiducia *testari potuerit & annunciare* singulis VI-
TAM ÆTERNAM, *Quæ erat apud Patrem & manifestata est*
nobis. I. Joann. I. 1. sqq.; Et hinc in Evangelio suo Capite sta-
tum I. v. 14. non modo docet, quod Verbum caro factum sit, sed
& habitaverit inter nos & in nobis, nosque viderimus Gloriam
Ipsius, Gloriam sicut Unigeniti a Patre; Plenus etenim erat Gra-
tia & veritate, & ex Plenitudine Ipsius nos omnes accepimus &
Gratiam pro Gratia v. 16. Interea dum omne istud, quod
ad unum Mediatorem DEI & hominum, Qui est HOMO JE-
SUS CHRISTUS I. Tim. II. 5. referri propitio S. Codice de-
bet, GLORIA sit illa, hinc conspicuum satis est, quod quidem
Ejus gloria eadem illa sit, quæ est *Secundæ Deitatis Personæ, &*
quemadmodum illa quæ *Secundam Deitatis Personam, sim-*
pliciter est invariabilis ac immutabilis, ita nunc ad illum re-
spectum causa tota tendat; quomodo puta HUMA-
NA Christi Natura, in Unione Personali indivisa conjun-
ctione subsistens, hac Gloria frui potuerit? Certum itaque
ac demonstratum omnino per Sanctam Revelationem esse
arbitramur, quod in omnibus illis locis, ubi de *Gloria &*
Glorificatione communicata, quicquam legitur, ad HUMA-
NAM

58700(64)

NAM NATURAM, in **Unione Personali** perpetim subsi-
 stentem, respectus utique sit; Ibi siquidem omnibus constat,
 quod hæc **Humana Natura**, in **Hypostasim** τὸ λόγος assumpta
 in ipso *Actu Unionis*, unita sit cum **secunda Deitatis Persona**,
 & dum per ἐπίλευσιν **Spiritus S.** & ἐπισκίασµὸν ex alto **Virtutis**,
SANCTUM Illud ex **Maria** natum, est quidem **FILIUS**
DEI vere sic dictus, **FILIUS** porro **ALTISSIMI**, immo **DEUS**
Ipsè; **DEUS** Θεάνθρωπος enim noster non est tantum secundum
Divinam Naturam & Essentialiter, sed & secundum
Humanam Naturam & Personaliter, **Carne** nempe a **Per-
 sona** λόγος nunquam ac nullibi exclusa. **Luc. I. 32. 38. Joann. I.**
14. ad Coloss. II. 9. I. Tim. III. 16. Hinc quam *vera* fuerit *Humana*
Natura in **Hypostasim** **Secundæ Deitatis Personæ** assumpta;
 tam tamen **mysteriosa** circa **Eandem** obveniunt, ex quibus
 liquido demonstratur, quod Θεάνθρωπος noster fuerit **HOMO**
SINE EXEMPLO, & si causam **Ipsius** **Mysteriosissimæ**
Unionis recte perpendimus, quod denuo repetendum du-
 cimus, tunc in ipsa **Unione** ejusdemque **instantissima præ-**
rogativa, nil aliud colligi poterit, quam quod **GLORIAM**
 acceperit, & quidem illam, quæ *revera* fuit **Unigeniti à Pa-**
tre, in **Ipsò** etenim **inhabitare** tunc cœpit **OMNIS PLENI-**
TUDO DEITATIS σωματικῶς ad **Coloss. II. 9.** & quemad-
 modum *plenitudo terræ* **Pf. XXVI. 1. Pf. L. 12.** sunt *omnes*
Creaturæ ad **terram** pertinentes, ita πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς Θεότη-
 τοῦ exhibet omne istud, quicquid **Divina** **Secundæ Deitatis**
Personæ **Natura** *habet atque possidet*, quod quidem **habitare**
 dicitur in **Humana Natura** σωματικῶς, ut eo ipso **directissima**
relatio sit, ad **HUMANAM** **Christi Naturam & Corpus** **Ejus**
vere animatum atque verum, confer **Hebr. X. 5. Jacob. III. 7.**
 Hinc igitur, cum non sola **Subsistentia** **Filii** **DEI**, sed **Ejus**
 simul **Essentia** & **Natura** sit **incarnata**, **Humana** quoque **Na-**
tura accepit **admiranda** hac **Unione** omnia illa, quæ **Se-**
cundæ Deitatis Personæ **competunt**, & veluti hæc **Natura**
 per & propter **Unionem Personalem** *totum possidet λόγον*, ita
 etiam **Attributorum** **Ejus** *ne unum exipi poterit*; hac demum.

distinctione, ut *Attributa quidem omnia Divinae Naturae vere ac realissime possideat*, illa tamen præcipue usurpet, quæ *ad finem Unionis* requiruntur, & hac ratione omnino docendum ac defendendum sit, quod **HUMANA NATURA** in Hypostasi **FILII DEI** possideat *Infinitem ac Æternum DEum*, & *Attributa simul ad finem Unionis facientia*, & *contradictionem non inferentia beatissime usurpet*: Non enim sola *Operatio Divinae Naturae in Christo* formam Unionis absolvit, sed tota potius *Persona Humanam Naturam assumfit*, & *Divina Natura Charactere Hypostatico insignita, communicata est Carni*.

Quantum ergo ad ipsam **UNITIONEM** spectat, tunc *Humana Christi Natura eodem ipso momento, quo Divina Natura Se cum eadem univit Eandemque in Suam Hypostasin assumfit*, **GLORIAM Unigeniti Filii DEI** revera accepit, ut *possideret*, & *usurparet Eandem*. Interea cum ad *Satisfactionem consummandam*, & *hominum loco luendum*, requirebatur istiusmodi status & conditio *Humanæ Naturæ in Christo*, *cujus facultate passiones ab Infinito & Indignante Trinuno Numine, in conciliandam Infinitam Ipsius Justitiam, infligendas pati & exsolvere posset*, ea propter **GLORIA** illa, in ipsa *Actu Unionis* mysteriosissime collata, etiamsi quoad *possessionem* nulla contingere potuerit *immutatio*, quoad *Usurpationem* tamen, moderante *causam Redemptionis Trinuno DEO*, res eo dirigebatur, ut *evacuaretur* hoc uniformi ac universali exercitio *communicatæ Gloriæ ac Majestatis*, *Omnipræsentia item gloriosa*, & *ad tempus sic abstineret Eadem abs iisdem*, ut *servi abjectissimi statum, condiciones ac fata, fiducia quidem misere sæpius agitata, sed nullibi inique delassata, turbata aut penitus sublata, invicta susciperet*, & *non modo cum hominibus assimilaretur quoad mores, casus & sortem, verum etiam expiante obedientia ad mortem usq; crucis, quin ad ultimum justitiæ Divinae rigorem, Unione Personali & Divina*

τὸ λόγῳ Natura elevata ac adjuta, meritorie perduraret, & sic quidem Satisfactione exactissima compensaret atque exsolveret, quicquid, omnium Gentium & singulorum hominum, remoto hoc Mediatorio Officio, irreconciliabilis iniquitas, coram justitia Trinunius Numinis, æternum promeruerat, nec exsolvere, vel ipsis infernalibus pœnis nunquam terminandis, valuerat.

Veruntamen, quam & hæc patiendi ac moriendi necessitas absolute fuerat requisita, ut potior etiam pars passionum, immo mortis ipsius non venerit abs hominibus, qui crudeli satis via adversus ipsum ad ipsam mortem usque furere voluerunt, sed potius ad indignantem *Trinum DEUM*, qui etiamsi nemo hominum in interitum Christi conspirasset, *immediate* agnum hunc immolasset & occidisset; nihilominus tamen in *CHRISTO Mediatore nostro*, & in ipso infimo exinanitionis statu & servili forma constituto, pluries non a deo *stricturæ*, quam plena luminaria gloriæ communicatæ, effulgere & coram oculis hominum sic radiare cœperunt ut eundem *verum Messiam* & Θεάνθρωπον agnoscerent ac pie & religiosissime revererentur omnes. Inter hæc etiam in statu exinanitionis declarata *GLORIÆ divinæ* documenta recensere jam non volumus, quod per *Angelum GABRIELEM* nativitas *Præcursoris* & *Ipsius MESSIÆ ZACHARIÆ* soleñius sit prædicta Luc. I, II. sqq. aut *Ipsi MARIÆ* abs Eodem Angelo conceptio Θεάνθρωπος & partus ejus mysteriosissimus, sit annuntiatus, Luc. I, 31. sqq. quod & *MARIA, ELISABETHA, ac ZACARIAS* ad salutare hoc Israelis vera fide respexerint & in eo fiducialiter acquieverint. Luc. I. 39. sqq; Nec in Nativitate Redemptoris contemti, & Cui locus in diversorio non erat, quique in præsepi jacuit, ad *GABRIELEM* Eundem ac *Consortes ejusdem* reliquos, multitudinem puta exercitus cœlestis; aut pastorum pietate, qui festinantes venerunt, viderunt, & divulgaverunt de verbo, quod dictum iis erat de puero hoc,
proli-

prolixius subsistemus, Vide, Luc. II, 8. sqq. Neque ad *purificationem* animus noster applicabitur, ubi SIMEON & HANNA confessi sunt Domino & locuti de ipso omnibus expectantibus liberationem in Hierosolyma. Luc. II, 22. sqq. eodemque modo non acquiescemus in *miraculosa liberatione* qua occisis Bethlehemiticis liberis, in Ægyptum fugere indeque gloriose reduci voluit. Matth. II, 13. sqq. aut etiam velut *duodecennis* in Templo Patrem suum æternum confessus est. Luc. II. 41. sqq.; sed ad illa potius convertemur, quæ ad Jordanem vidimus, ubi JESUS Noster testibus tribus Evangelistis, FILIUS DEI declaratus & à Spiritu S. sub specie columbæ, secundum humanam suam naturam, divinis donis impletus fuit; Exinde siquidem à Spiritu S. in desertum deductus, tentationem diaboli gloriose superans, Angelorum servitia expertus est. Math. IV, 1. sqq, à Baptista JOHANNES SE-XIES, ceu verus Messias declaratus, sibimet successive duodecim Apostolos & septuaginta Discipulos selegit, Joh. I, 15. sqq. : Quam etiam miraculosa fit Canæ aquarum mutatio in vinum, ubi JESUS manifestavit suam gloriam. Joh. II, 1. quam stupenda postmodum in primo Paschatis Festo ejectio eorum ex Templo, qui vendebant boves & oves & columbas, numulariorum itidem sedentium ibidem ad mensas suas & facientium domum PATRIS SUI, domum mercaturæ, Joh. II, 13. sq. nec minus patratio signorum, ac miraculorum quam viderunt multi & crediderunt in Nomen ipsius, quos tamen cognovit omnes, quia non opus habuit, ut quis testaretur de homine, cum Ipse ceu Omniscius probe cognoscebat, quid esset in homine. Joh. II, 23. sqq. Tam &, si quis commercium JESU, quod intercessit Ipsi cum Nicodemo, Joh. III, 1. sqq. & facta miraculosa post captivitatem Johannis, sanationem putæ filii quam Aulicus ille solo verbo Christi obtinuit. Joh. IV, 46. prædicationem ipsius in admirationem audientium vergentem. Luc. IV, 4. sqq. liberationem hominis, qui spiritu immundo erat obsessus Marc. I, 23. sqq. binam restitutionem, qua so-

crum

crum Simonis febricitantem recreavit. Marc. I, 30. Math. VIII. 14. & tot porro per Paschata reliqua inter Judæos præcipue declarata admirabilia opera & stupenda Miracula probe consideraverit; is, **GLORIAM** *Divinam* in & per Ipsam **HUMANAM NATURAM** celeberrime assertam ac demonstratam, nisi blasphemus foret, non inficiabitur: Dum etenim obstupuerunt tunc temporis cum contingerent eadem, omnes, qui inaudita hæctenus talia audierunt ac viderunt, *super Magnificentia DEI*. Luc. IX. 43, quid non nobis accideret, si cum *Abrahamo* **DIEM** hunc **CHRISTI** spiritualiter videmus & gavisi sumus, Joh. VIII. 56, aut cum *Esaia* videremus *Gloriam Ipsius*, in illa abundantia, ut Ipse **GLORIAM** quam dederat illi Pater, dare potuerit *Ministris suis*. Joann. XVII. 22. Certe quicquid & rerum religiosius scrutabimur, in eo quidem *Gloriam Divinam* admirantes, experiemur *Dominum Gloriæ crucifixum*. I. Corinth. II. 8. Nec erit facile vel in ipsa *ultima passione* punctulum quoddam, ubi non *Gloriosum Redemptoris* discrimen & magis *Gloriosam Victoriam* reverebimur, ultro consentientes, non potuisse aliter *Ecclesiam* redimi aut acquiri, nisi *per Proprium Sanguinem DEI*, Act: XX. 28.

Qui & penetraverit sollicita discussione porro ad *statum Exaltationis & Vivificationem*, descensum ad inferos, Resurrectionem, Ascensionem ad Cælos, Sessionem ad *Dextram DEI*, & omne *Officium Christi Regium* exquisiverit, is admirabitur resuscitatum ex mortuis per **GLORIAM** *Patris* Rom. VI. 4., & in hoc deliciabitur, quod consummationem acceperint *Prophetica Verba*: *De manu mortis seu inferni liberabo eos, ero pestes tuæ ô mors, ero exitium tuum, ô inferne!* Hoseæ XIII. & lætus exclamabit: *DEO sit Gratia, Qui dedit nobis Victoriam per Dominum nostrum JESUM CHRISTUM!* I. Cor. XV. 57. Nunc etenim ad *Dextram DEI* elevatus, secundum hanc *Humanam Naturam* potestatem accepit *parandi nobis mansiones æternas*. Joann. XIV. 2. Confer

fer. Eph. IV. 10. ac quiscunque vera fiducia GLORIAM
hanc reveretur ac religiose suspicit, is flexis genibus ad
Thronum Ipsius admotus, precari poterit:

Rex tremendæ Majestatis
Qui salvando salvas gratis,
Salva me Fons pietatis!
Recordare JESU pie
Ne me perdas illa die,
Quod sum causa tuæ viæ!
Quærens me sedisti lassus,
Redemisti cruce passus,
Tantus labor ne sit cassus,
Juste Judex ultionis
Donum fac remissionis
Ante diem rationis!
Ingemisco vere reus,
Culpa ruber vultus meus,
Supplicanti parce DEUS!

Qui Mariam absolvisti
Et latronem audivisti,
Mihi quoque spem dedisti:
Proces meæ non sunt dignæ,
Sed tu Bone fac benigne
Ne perenni cremer igne!
Inter oves locum præsta
Et ab hædis me sequestra,
Statuens me parte dextra!
Confutatis maledictis
Flammis acribus addictis,
Voca me cum benedictis,
Ut consors beatitatis
Vivam cum justificatis
In ævum æternitatis!

Hæc igitur vestra o CIVES *optimi ac estimatissimi* vera erit Gloria.
Cedat puta, Vobis quod JESUS acquisivit, in Salutem vestram! gene-
remini SPIRITUS. & exuatis veterem hominem. Pascha nostrum pro
nobis oblatum est CHRISTUS, *feriemur ergo non in fermento antiquo,*
neque in fermento malitiæ & improbitatis, sed in Azymis sinceritatis & veri-
satis. O si confortes eritis *Regni Spiritualis*, quæ Gloria omni fama
major, omni laude melior, omni scientia innumerabilior omnique
prærogativa excellentior, tunc Religio vestra vobis Assertoribus sta-
bit, & vires spirituales ex Mediis salutiferis derivandæ, induent
vos, ut fidem solícite servetis, pietatique inviolabili puritate adhæ-
reatis; neque necesse tunc vobis erit maria transfretare, longe iti-
neris peregrinationem subire, montium excelsa conscendere, pe-
cuniam impendere, & huc aut illuc divagari; præsto namque & com-
modis vestris aperta sunt TEMPLA, ibi ex ore MYSTARUM, *quæ*
DEO servant, accipietis in abundantiam, quicquid animabus vestris
proderit & fiducia vestra inde suscitata, arrham dabit Resurre-
ctionis vestræ æternum gloriosæ! Valete! & DEO
Cultum sincerum ac sanctissimum
præstate!

P. P. Sub Sigillo Rectoratus,
Prima Paschatis Feria & ipsis Idibus Aprilis,
Anno M. DCC. XXVII.

